

en ny Kreds, Taastrupkredsen. Saa faar de dog, hvad Inddelingen angaar, en nogenlunde god Form, med Undtagelse af de to Byer, som nu en Gang er to Byer. Men de faar ogsaa — og det lægger jeg mere Vægt paa — flere lokale Interesser til fælles. For selv om det ikke længere, naar vi faar Kommuneafstemning, kan siges, at man skal tage Hensyn til Valgstedet — for det er rigtigt, det spiller ikke nogen Rolle længer, naar der stemmes hjemme i Kommunerne —, er det givet, at jo mere usartede de lokale Interesser maa siges at være, des lettere er det for den paagældende Rigsdagsmand, men i øvrigt ogsaa for Kredsen, for saa vidt som den Omstændighed, at der er modstridende Interesser indenfor Kredsen, maa anses for uheldig. For saa vidt fandt jeg det forsvareligt at gaa til den af mig foreslaaede Inddeling, der heller ikke er kritiseret, hvad Størrelsen angaar; idet Størrelsen dér er langt mere lig andre Kredses, end den var efter det tidligere foreliggende.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) beklagede sig over, at han ikke kunde finde sin Kreds, og det er rigtigt nok. Men det er ikke noget nyt. Ogsaa i saa Henseende kan jeg henholde mig til, hvad min Forgænger, det ærede Medlem fra Langeland, sagde, idet han med Hensyn til Kredsinddelingen i København udtalte, at en Omformning, hvorved man lagde lidt til den ene Kreds og tog lidt fra den anden, praktisk ikke havde kunnet gennemføres, og saa var man gaaet den Vej at dele København rationelt saaledes, at der i København sammen med Frederiksberg i alt vilde blive, som der da var, 22 Kredse. Med andre Ord, det ærede Medlem havde allerede paa det Tidspunkt set fuldstændig bort fra den gamle Inddeling, fundet det nødvendigt, som han siger det, som Indenrigsminister at foretage en rationel Inddeling og ikke holde sig til det gamle. Det har jeg opretholdt, saa i den Henseende maa det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds i Virkeligheden rette sine Bereknelser mod sin Kollega og Partifælle, det ærede Medlem fra Langeland.

Jeg tror dermed at have omtalt de Spørgsmaal, der har været fremdraget, og jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg gør opmærksom paa, at uden Hensyn til, hvilket Resultat man i Grundlovsudvalget maatte naa til ved en Forhandling Tingene imellem, vil antageligt Bestemmelserne om, hvilke Forholdstalsvalgmaader der skal benyttes ved Valg af

Valgmænd til Landstingsvalgene med videre, blive de samme. Det vedrører f. Eks. ikke Spørgsmaalet om Valg af Folketingsmænd i Enkeltmandskredse kombineret med Forholdstalsvalg. Jeg vilde sætte Pris paa, at det ikke bliver, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) syntes at forudsætte, en rent formel Behandling, der her skal foregaa, men at man reelt gaar ind paa at udforme Lovforslagets Enkeltheder, eventuelt slutter sig til dem, da det, uden Hensyn til, som sagt, hvad man maatte naa til for Folketingets Vedkommende, i Virkeligheden vil være de samme Bestemmelser. Maaske bliver de ikke, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds vil have dem. Jeg ved ikke, hvordan det Landsting er, det ærede Medlem tænker sig, men til et Landsting sammensat paa den almindelige Valgrets Grund, som det er foreslaaet, vil man sikkert baade bibeholde Forholdstalsvalgmaaden og bibeholde Valg af Valgmænd rundt om i Kommunerne, og derfor kan de her foreslaaede Regler passe ind i et Valglovsforlag, som nødvendigvis til sidst maa knytte sig til den endelige Vedtagelse af Grundlovsændringen.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til velvillig Behandling, og selv om jeg erkender, at det kunde have været ønskeligt, at det var kommet paa et lidt tidligere Tidspunkt, vil jeg dog haabe, at Behandlingen kan fremmes saaledes, at det omtrentlig kan følge Grundlovsforlaget paa dets videre Gang gennem Rigsdagen, da det har sin Betydning, at der i saa Henseende finder det fornødne Samarbejde Sted mellem de to Udvalg, der behandler Grundlovsforlaget og Lovforslaget om Valg til Rigsdagen.

R. Andersen: Efter at den højtærede Minister nu har udtalt sig saa udførligt overfor de fra de andre Partiers Ordførere fremkomne Bemærkninger, skal jeg, da jeg i alt væsentligt kan slutte mig til Ministerens Udtalelser, ikke gentage dem, men kun gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, Ministeren henvendte til mig. Jeg vil da først sige Ministeren Tak, fordi han erklærede sig villig til en Forhandling i det kommende Udvalg, ogsaa om de Ønsker, jeg havde fremsat, selv om han mente, at de ikke let lod sig realisere. Det er jo, naar jeg har fremsat disse Ønsker, min Tro, at de vil kunne realiseres uden saa store Vanskeligheder, som Ministeren syntes at mene, der vilde være derved, men det hører jo til de Ting, vi kan tale om; jeg skal ikke her komme